Rozdział 11

PLEBANIA I ORGANISTÓWKA

Plebania

Plebania – to dom dla księdza i kancelaria parafialna. Opisana w 1766 r. plebania stała blisko kościoła, był to budynek drewniany, który potrzebował remontu. Wizytator ks. Baltazar Pstrokoński nakazuje wyremontować lub wystawić nową plebanię i dom dla organisty z salą do nauki religii.

Następna plebania wystawiona zostaje w 1800 r. przez ks. Sebastiana Iwańskiego. Jest to budynek drewniany kryty gontem z czterema pokojami, kuchnią, spiżarnią i piwnicą. Plebania została postawiona z materiałów pozostałych po budowie nowego kościoła.

Opis plebanii z 1884 r. mówi o drewnianym budynku, krytym słomą, 4 pokojach, kuchni, spiżarni, pomieszczeniu gospodarczym, 3 piecach kaflowych. Brak werand, pod które położono fundamenty. Budynek stał skierowany frontem do kościoła. Plebania została wystawiona przez ks. Józefa Kirhoffa w 1884 r.

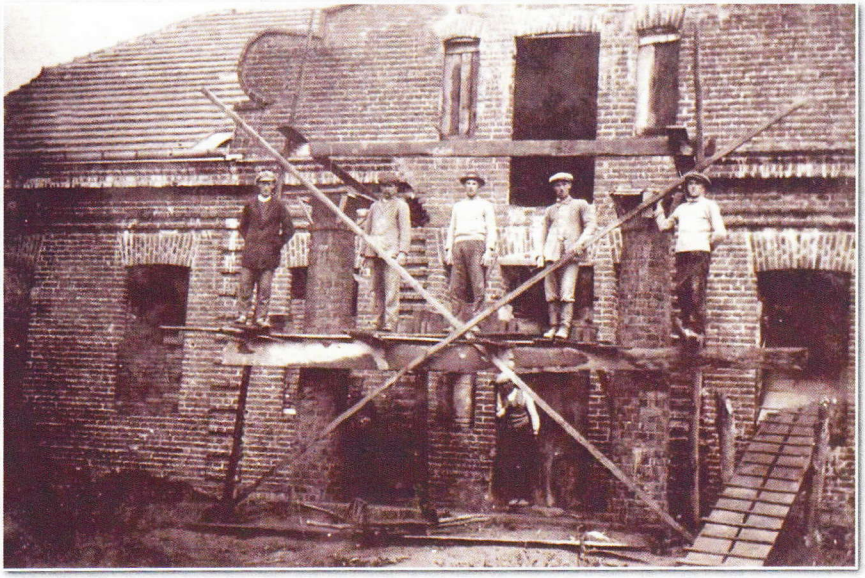

Plebania w Kucharach Kościelnych w budowie, w 1926 r.

Plebania w Kucharach Kościelnych w czasach obecnych

Obecna murowana plebania w stylu dworu polskiego, wystawiona została w 1926 r. przez ks. Stanisława Małachowskiego. Na zdjęciach widoczny budynek w trakcie budowy oraz widok obecny. Należy wspomnieć, że ks. St. Małachowski pochodził z rodu szlacheckiego herbu Nałęcz, posiadał prywatnie 50 mórg ziemi ze składu dóbr ziemskich Kuchary Kościelne. Wystawił obecną plebanię prawie z własnych środków. W czasie II wojny światowej po śmierci ks. St. Małachowskiego na plebanii zamieszkał beserab Grabattin, który gospodarował na ziemi parafialnej i sąsiednich gospodarstwach, których powierzchnia wynosiła razem około 80 mórg.

Drewniane budynki gospodarcze spaliły się w latach osiemdziesiątych, pozostał jeden murowany, który stoi do dziś. W miejscu spalonej obórki ks. Tadeusz Dunaj wybudował okazały budynek (stodołę z oborą, pomieszczenia pomocnicze z salką katechetyczną).

Dom organisty

Dom organisty opisany w 1800 r. stał blisko kościoła (w miejscu obecnego parkingu przykościelnym), był w bardzo złym stanie. Był to budynek drewniany pokryty słomą. Z powodu zagrożenia pożarowego w 1845 r. dziedzic Antoni Gałczyński zamienił grunty folwarczne z parafialnymi w ilości 10 prętów, przy drodze do wsi Święcia i na tym miejscu zezwolił na postawienie domu mieszkalnego i obórki.

Następna tzw. organistówka wystawiona została (odnowiona na starych fundamentach) w 1884 r. przez ks. Józefa Kirhoffa. Był to budynek drewniany, pokryty słomą, stał frontem do drogi kościelnej, spalił się w 1973 r.

Organistówka w Kucharach Kościelnych z 1974 r.

Obecny dom wystawiony na starym miejscu w 1974 r. jest murowanym budynkiem z cegły pokrytym blachą. Znajdują się tam mieszkania dla organisty i kościelnego, wejścia do mieszkań są od stron szczytowych.

Organiści w Kucharach na przestrzeni wieków, spisani z dokumentów kościelnych: w 1604 r. Antoni z Sieradza., w 1700 r. - Marszewski, w 1720 r. – Tomasz Leśniewski, w 1740 r. – Tomaszewski, w 1790 r. – Wawrzyniec Lewandowski, około 1870 r. – Buszewski. W XX w. – Jan Wojnicki, Skupiński, Wieszczycki, Czerwiński Bolesław.